Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

1 Prin har, Tu, Doamne,
Mai zidit ca să Te-nalţ pe Tine.
Şin toate ce miai dăruit
Tu să Te vezi mai bine.

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

R

Mai făcut lucrarea Ta,
Doamne, pentru veci aşa
Să Te bucuri Tu de ea;
Necurmat, necurmat,
Să Te bucuri Tu de ea.

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

2

Să fiu spreal Tău folos deplin,
SăŢi ai plăcerean mine;
La tot cemi spui să zic „Amin“
Şi să Te-nalţ pe Tine!

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

R

Mai făcut lucrarea Ta,
Doamne, pentru veci aşa
Să Te bucuri Tu de ea;
Necurmat, necurmat,
Să Te bucuri Tu de ea.

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

3

O harfă veşnică miai dat
Cu strunen veci divine,
Şin cântecul ei minunat
Să Te înalţ pe Tine.

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

R

Mai făcut lucrarea Ta,
Doamne, pentru veci aşa
Să Te bucuri Tu de ea;
Necurmat, necurmat,
Să Te bucuri Tu de ea.

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

4

Acesta este rostul meu
Şi vreau săl ştiu mai bine,
Ca pretutindenea mereu
Să Te înalţ pe Tine!

Prin har, Tu, Doamne, m-ai zidit

R

Mai făcut lucrarea Ta,
Doamne, pentru veci aşa
Să Te bucuri Tu de ea;
Necurmat, necurmat,
Să Te bucuri Tu de ea.

